

VICENT J. ESCARTÍ, ed.

AL VOLTANT  
DEL CANT DE LA SIBIL·LA  
A LA SEU DE VALÈNCIA



ACADEMIA DELS NOCTURNS  
E S C E N E S  
UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

## Al voltant del Cant de la Sibil·la a la Seu de València

AAVV

Col. Acadèmia dels Nocturns

2018 - 186 pp. - ISBN: 978-84-9134-302-8 - 12 €

IBIC: DSBB;ACGC2;AVGD

La cerimònia del Cant de la Sibil·la era celebrada, durant l'edat mitjana, amb variants més o menys locals i, sense dubte, amb diferències provinents de la tradició de cada lloc, des de Barcelona a l'Alguer, tot passant per Mallorca i Tarragona. Tenim notícia que aquella cerimònia, que era posada en escena la nit de Nadal, també era present en terres de Castella i a la Provença. Degué significar una manifestació paralitúrgica ben cara al poble, que s'ho devia mirar com un moment transcendent en què la veu del passat es feia present: en companyia dels profetes bíblics, la Sibil·la cantava i anunciava la vinguda de Crist i, encara, el Judici Final, tan temut i tan present en aquella època. Però arribaren les reformes del concili de Trento (1545-1563), que establien un ritual unificat per a tota la cristiandat i, entre altres coses, es bandejaren de les nostres seus aquestes cerimònies paralitúrgiques entre les quals hi havia la Sibil·la i el seu cant profètic. S'acabava, així, pràcticament, la història d'aquella bella representació: excepte a Mallorca i a l'Alguer.

El Cant de la Sibil·la de la Seu de València sabem que és bessó d'aquell de la Seu de Mallorca –declarat Patrimoni Immaterial de la Humanitat per la UNESCO el 2010. I model, en part, si fem cas de les paraules del valencià Joan de Vich, bisbe d'aquella diòcesi que va permetre la seua reintroducció. En coneixem, també, la música i tenim dades sobre la posada en escena. Posseïm el text en vernacle, conservat en diferents llocs...

Tot això ens permet afirmar que el Cant de la Sibil·la a la Seu de València és una tradició valenciana que estem en condicions de reivindicar i conservar com una manifestació més de la nostra cultura local i compartida amb altres terres de la nostra geografia històrica. La interpretació que, de fa uns anys, posa en escena la Capella de Ministrers, dirigida per Carles Magraner, és l'evidència de la seua vitalitat, que fa prefigurar un bon futur valencià per a aquesta representació d'origen medieval.